గోల

మంచిగంధం సబ్బుతో చక్కగా రుద్దుకుని కాగుడు నీళ్ళతో వెచ్చగా స్నానం చేసి ఘుమఘుమలాడుతూ చిన్న గదిలోకొచ్చి తడిబట్ట నేలకు జార్చేసింది కమల.

సరిగ్గా అప్పుడే ఆమె మీదకు టార్చిలైట్ ఫోకస్ వచ్చిపడింది రాంబాణంలా.

అల్మైరాలో తలుపు రెక్కచాటున వెలుగుతున్న కోడిగుడ్డు దీపం నవ్వింది.

వెంకట్రావు యిక ఆగేట్టు లేదు.

పెళ్ళికూతురు చప్పున గొంతుక కూర్చుని ఒక చేత్తో నేలమీది చీరను మీద కప్పుగుంటూ వెళ్ళిపొమ్మన్నట్లు ఎడం చేయి వూపింది.

టార్చిలైటు వెల్తురు వీప్మీదకు తిరిగింది. కూర్చున్న కమల కళ్ళు అమ్మవారి నేత్రాల్లా తిరిగాయి కించిత్ రౌద్రంగా. నేలమీద దొర్లుతున్న మరచెంబు మూత విసిరేసింది.

ఎర్రగా కాల్తున్న సిగరెట్టు రాలిపడింది.

'అమ్మో' అంటూ పెళ్ళికొడుకు చిన్న గదిలోంచి వసారాలోకి పెద్ద గెంతుగెంతాడు.

కమల తలుపు గెడపెట్టి 'అమ్మయ్య' అనుకుని బట్టలు వేసుకోవడం మొదలెట్టింది.

తలుపుమీద గాజుల చేతులు దబదబమని మోత్తున్నాయి. కమల గులాబీరంగు జరీచీర కుచ్చెళ్లు సర్దుకుంటూ తలుపు తీసింది నెమ్మదిగా-

'అదేవిటే నీ మొహం ఈడ్చా-అదేవి సరసమే?' అని తల్లి లక్ష్మీకాంతమ్మ బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ ఆదుర్దాగా విసుక్కుంది.

'నా కిలాటి అసహ్యపు పనులు మోటుసరసాలు నచ్చవు' అంది తాపీగా, కమల పైట లాగి అంచుల్ని సరిచేసుకుంటూ.

పెళ్ళికొడుక్కి నుదురుమీద టించర్ అయొడిన్ దూదిలో ముంచి అద్ది బాసికంలో చిన్న కట్టు కట్టారు. చిన్న గంటుపడిందంతే-కాస్తుంటే కన్నే పోను-అన్నారంతా. 'దెబ్బలా

తగిలిందిరా అన్నాయ్యా' అని ఆడబడుచు కాంతి అడుగుతూంటే 'పెంకు రాలిపడంది మొగంమీద' అన్నాడు వెంకట్రావు.

'ఇదిగో ఈ సమ్మర్‌లో పెంకులు మార్పించేస్తాను'-అన్నాడు పెళ్ళికూతురి తండ్రి వీరభద్రం.

'ఈ ఊర్నిండా కోతులు. ఇళ్ళెక్కి పెంకులు తిరగదోడేస్తున్నాయ్. కొబ్బరి కాయల్నీ పుచ్చెల్నీ వేటినీ బతకనివ్వడం లేదు. అరటిచెట్ల మీదపడి ఆకుల్ని పోగులు పెట్టేస్తున్నాయ్. ఒక్క అరటి కాయ దక్కడం లేదు. ఏమన్నా అంటే ఆంజనేయస్వామి, రామభక్త హనుమాన్ అంటూ వాట్ని వెనకేసుకొస్తారు వెర్రిమూక. పెంకుల ధర బయట చాలా ఉంది. అందుకని తోటలో గొయ్యితీసి పెంకుల్ని మనవే చేయించి ఆనంపెట్టి కాల్పిస్తే-మన అవసరానికి గడిచిపోను. మిగిలినవి పంచాయితీవారికి అమ్మితే ఖర్చులు కలిసొస్తాయనుకున్నా. తీరా తీశాక టెర్రిబుల్ రెయిన్నొచ్చి పచ్చి పెంకులన్నీ నాని ముద్దలూ ముక్కలూ అయిపోయాయి. గ్రామాల్లో పన్లు మునపట్లా జరగట్లేదు. ఈ ఇందిరాగాంధీ వచ్చి దేశాన్ని సర్వనాశనం చేస్తోంది. చేసేసిందప్పుడే-అలగావాళ్ళు మన మాట వింటున్నార్టండీ...' వీరభద్రం గారి లెక్చరు అలా పెంకుమ్మీంచి దేశ రాజకీయాల మీదికి వెళ్ళిపోతోంది.

ఇంతలో పెళ్ళికూతురి తల్లి వచ్చి 'ఇదిగో యావండోయ్-' అని పక్కకు పిల్చి 'బంగాళా దుంపలు ఎర్రగా వేయిస్తే పెళ్ళికొడుక్కి ఇష్టంట-మరీ మీ యిష్టం' అంది చేతులు తిప్పుతూ.

'మహాప్రభో నా వల్ల కాదు. దోసావకాయ జాడీడు మిగిలింది. రాత్రి మిగిలిన పెరుగు కుండల్తో వుంది. నీళ్ళు కలిపి మెంతిమజ్జిగ పోసెయ్? ఇప్పటికే యిల్లు గుల్లయింది-ఇహ నా వల్లకాదు. ఈ బ్రాహ్మడ్ని ఈ అంగోస్త్రంతో వదిలెయ్యండి మహాప్రభో-' అని గావుకేకలు పెట్టాడు.

'ఈ మనిషితో ఏం మాట్లాడనమ్మా! ఓ ముద్దూముచ్చటా లేదు. ఎడ్డెవంటే తెడ్డెం-ఇదిగో వినండి. పెళ్ళికొడుకు ఇహ ఆగేట్టు లేదు. ఈ మనుగుడుపుల్లోనే ఆ కాస్త ముచ్చటా జరిపించేస్తేసరి. అదో కొరకరాని కొయ్య. మీరూ అంతే-' అని ఆవిడగారు రెండు అరటి పువ్వుల్ని ఆయన చేతికందిచ్చి 'ఇవి వలవండి. వంటావిడ తొందర పడ్తోంది. అన్నయ్యగార్కి అరటిపువ్వు కూరంటే ప్రాణంటా. అరటిదూట పెరుగుపచ్చడంటే వియ్యపురాలికి మోజట. కాస్సేపుండి అలా చిన్నతోటలోకి వెళ్ళి రెండు పనసకాయలు తీయించండి. అక్కడ మనుగుడుపుల్లో పనసపొట్టు మీరే కొట్టి వంటకివ్వాలిట-' అని కాలిమట్టెలూ కడియాలూ చప్పుడు చేసుకుంటూ లక్ష్మీకాంతమ్మ నేలమీద పిల్లలు విడిచేసిన బట్టలు పోగుచేసుకుంటూ వంటపందిరిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

"దీన్తల్లి సిగదరగ యీ పనసకాయ కత్తి కనపడి చావదు." అని కొడవలి తీసుకుని తోటలోకి పరిగెత్తాడు పెళ్ళికూతురు తండ్రి వీరభద్రం.

వీధిలో పెళ్ళిపందిరి రాటల్ను పుచ్చుకుని రంగురంగుల పరికిణీలు, బుల్లి బుల్లి వోణీలు, పట్టుగౌనులూ వేసుకున్న చిట్టి తల్లులంతా నాలుగ స్థంబాలాట ఆడుకుంటున్నారు. ఆ యింట్లో వున్న ఒకే ఒక వాలుకుర్చీలో పడుకుని పెళ్ళికొడుకు వెంకట్రావు ట్రాన్సిస్టరు ట్యూనుచేస్తున్నాడు. అది బొంయ్ బొంయ్‌మంటూ బరబరలూ గరగరలూ మధ్యన ఏవో శబ్దాలు చేస్తూ మిమిక్రీ ఆర్టిస్టులా నవ్విస్తోంది.

ఆ వసారాలో కొత్తగా అల్లిన తాటాకు చాపలమీద కూర్చున్న వియ్యపురాలు స్టీలుగ్లాసులో కాఫీని ఊదుకుంటూ భర్త వెంకటేశ్వర్లుని చేత్తో పొడుస్తూ 'వాడ్ని కాస్త కనిపెట్టి ఉండండి. మన వాడు మన పరువు దక్కించేలా లేదు. ఆ పిల్ల కంటికి నదరగా కన్పిస్తూంటే వీడిక ఆగేట్టులేడు. స్కూటరయినా ఇస్తేగాని పిల్లాడు కార్యానికి ఒప్పుకోడంలేదని మీరు తెగేసిచెప్పండి, మెమ్మే అని నీళ్ళు నవుల్తూ కూచోక-' అంది.

'నువ్వు చెప్పు వాడికి. వాడ్నే అడగమను. అది బాగుంటుంది-' అని నసిగాడు వెంకటేశ్వర్లు.

'వాడు ఆ కమల ఏ గదిలో వుంటే ఆ గదిలో దూరుతున్నాడు-వాడ్ని లోకువ కట్టి వాళ్ళు మనుగుడుపుల్లోనే ఆ అవపోసన కాస్తా అయిందనిపించేట్లున్నారు. నేనెంత నెత్తీనోరూ బాదుకుంటే ఏం లాభం? మీరు బెల్లంకొట్టిన రాయిలా కదలేరు. మాట్లాడతారు. ఇహ యీ తగూలన్నీ నా నెత్తిమీదకి నెట్టేస్తున్నారు. మీరూ మీరూ బాగుండాలి. మధ్యన వియ్యపురాలి పీనుగ గయ్యాళిది-అనిపించుకోవాలి నేను-' అని ఆవిడ కొత్త తాటాకు విసినికర్రను విసవిసలాడించింది. ఈ మధ్యలో గులాబీరంగు జరీఅంచు చీరలో వయ్యారిభామలా అలంకరించుకొని పెళ్ళిపందిట్లోకి వచ్చింది కమల.

'ఇంద తీసుకోండి అత్తయ్యా' అని వో వెండిగిన్నెలో కొబ్బరినీళ్ళూ, మరో వెండిపళ్ళెంలో లేత కొబ్బరి ముక్కలూ వేసి పందార చల్లినవి పట్టుకొచ్చింది.

'నాకెందుకమ్మా ఇవన్నీ. మీ ఆయన కిచ్చి వాడ్ని మంచి చేసుకో-కోపం మీదున్నాడు. స్కూటరిస్తేగాని లేవడ్ట కుర్చీలోంచి...మీ నాన్నతో చెప్తావో...మీ అమ్మతో చెప్తావో...నీ ఇష్టం...' అని ఆవిడ విశ్వామిత్రుడు బిడ్డ శకుంతలను ఎత్తుకొని వచ్చిన మేనకను తోసేసినట్లు చేయి అడ్డంగా పెట్టింది.

కమల ఆ వెండిపళ్ళాన్ని వెండి గిన్నెనూ మావగారికి అందివ్వగానే 'మా తల్లే' అని రెండూ అందుకుని సంతోషించాడు, ఓ పక్కన కట్టుకున్న ఇల్లాలు గుడ్లురుముతున్నప్పటికీ.

కమల అలా విసవిసా నడుచుకుంటూ జెండాలా పట్టుకున్న పవిటతో వెంకట్రావు మొహాన్ని రాసుకుంటూ వెళ్ళింది. ఆ చెంగుకు రాసిన సంపంగి సెంటు పరిమళం ఆ

అమ్మాయి వంటి మీంచి వస్తున్న లావెండరు సువాసనలూ వెంకట్రావు మనఃపటలం మీద వలపు తీగల్ని అల్లి శృంగార పుష్పాన్ని శతసహస్రంగా వికసింపజేశాయి.

గుర్రంబండి దగ్గర కొస్తుందనుకున్నాడు. మరచెంబు మూత దెబ్బను కూడా అతను లక్ష్యపెట్టడం లేదు. ఆ ఉదయం అతను ఆ చిన్నగదిలో మూల కూర్చొని తన హాండ్‌బాగ్‌లో నీళ్ళు కలిపి దాచుకున్న 'వోల్డు టావరిన్' నిప్పుని సేవిస్తూ సిగరెట్టు పీలుస్తున్నాడు. ఆ ఇంట్లో ఆ గది వల్మీకంలా అతనికి తోచింది. ఆ ఉత్సాహంలో అతనొక పొరపాటు పని చేశాడు. ఆ టార్చిలైటు వెయ్యకుండా వూరుకుని దగ్గర కెళితే ఆ లావెండరు వాసనల్నీ, మంచిగంధపు ఘుమఘుమల్నీ తనవి చేసుకునేవాడు. ఛీ! ఛీ! బజారు రవుడీ చేసేపని తను చేసి లోకువయ్యాడు. పల్లెటూళ్లో చిన్న చిన్న రొమాన్సులకి చాలా వీలుంటుంది తొందరపడకపోతే-కమల ఎవరో అనుకుని విసిరి తరువాత తనేనని తెలిసి ఫీలయి వుంటుంది. ఛ ఛ కమల అలాంటిది కాదు. ఇంకా నయం తను 'వోల్ట్ టావరిన్' మీదున్నాడని తెలీదు. పల్లెటూరి మొహం! చూసిన మేరకు ఫిగర్ చాలా వెర్రెత్తించేస్తోంది. ఈ ముసలాళ్ళొకరూ! మనుగుడుపులు, కాకర కాయలూ అంటూ, పెళ్ళయి కాపురాల్చేసి పిల్లల్ని కనేసినవాళ్ళకు 'యంగ్ కపుల్స్' బాధలేం తెలుస్తాయ్! అక్కడికి రాత్రి పెళ్ళిపీటలమీద-జీలకర్ర నెత్తిన పెట్టి తలంబ్రాలు పోసుకున్నాక-పక్కకు వచ్చి పిల్ల కూచున్నప్పుడు (పెట్రోమాక్సువాడు గాలి కొట్టడానికి దీపాన్ని అరుగుమీద పెట్టినప్పుడు) ఆ క్రీనీడలో పసుపుబట్టల పడుచుపిల్లని వాటేసుకుని ముద్దుపెట్టుకుంటే-తెల్లబోయినట్లు పురోహితుడికేసి చూస్తూ ఎడంచేత్తో పొట్టమీద గిల్లింది. ఇంటికెళ్ళాక గోళ్లు తీయించెయ్యాలి దీనికి. తలంబ్రాలు పోస్తున్నప్పుడు కావాలని జాకెట్లోకి పంపేస్తె, పళ్లెంతో నెత్తిమీద మొట్టింది పిల్ల టిట్ ఫర్ టాట్‌లా ఉంది. చెండ్లాటలో కూడా పూలచెండుతో పమిట మీదకు విసిర్తే, తీసి మొగంమీద కొట్టింది-కళ్ళజోడు ఎగిరి పక్కన కూచున్న పడచు పేరంటాలి జుట్టులో చిక్కుకుపోయింది. తప్పు తప్పు "ఫౌల్ ఫౌల్" అని మా చెల్లాయి అరిస్తే "షటప్" అంది. దీన్ని మచ్చిక చేసుకోవాలంటే స్లో టాక్టిక్స్ లాగించాలి. మనకవే తెలిసిచావ్వు. ఇద్దర్నీ వో గంటసేపు ఫ్రీగా వొదల్రే యీ చుట్టమ్సు అండ్ ఫ్రేమ్‌ల్స్. ఆయురారోగ్య అయిశ్వర్యాభి వృద్ధిరస్తు అని ఇన్ని అక్షంతలు వేసి కాళ్ళకు దండాలు పెట్టించుకుంటారు కాని ప్రేమ పాఠాలు చెప్పుకోనివ్వరే!?- యిలా ఆలోచిస్తూండగా చెవిలో ఎవరో 'స్యూటరడుగు- స్యూటరడుగు-స్యూటరడుగు' అని ముమ్మార్లు మంత్రోచ్ఛారణ చేసినట్లయింది. ఎవరా అని చూస్తే కన్నతల్లి.

ఇంతలో 'మా అమ్మాయి పాలకొల్లు దాకా పెళ్ళికొడుకుని వెనక కూచోపెట్టుకుని సైకిలు తొక్కేస్తుంది. అంతేకాదు యీ కాలవను ఇవతల్నుంచి అవతలకు బారీత ఈదేస్తుంది-ఛాలెంజ్' అంటున్నాడు మావగారు, అరిటికాయ ఊచను సన్నగా బిళ్ళలుగా

తరుగుతూ, 'గునపం తిరగేసి పాతి పాతిక కొబ్బరి కాయలని వలిచేస్తుంది మా కమల. దానికి కొబ్బరిచెట్టు ఎక్కటం వచ్చు. ఇంగ్లీషు క్షుణ్ణం. పార్మింగ్ వచ్చు, ఆప్షనల్ మేథమేటిక్స్‌లో హండ్రడ్‌కి హండ్రడ్' అని అరుస్తున్నాడు. దిక్కు లెగిరిపోయేలా-ఇలాటి వీరభద్రం మావగార్నా స్కూడరదగడం?

'అన్నయ్యా మీ ముద్దుల అల్లుడికి స్కూటర్ కావాలిట- ఇవ్వకపోతే అన్నానికి లేవట్ట-' అంది వియ్యపురాలు.

'లేవడా? లేవకపోతే వండిన వంటంతా వూళ్ళో హరిజన్లని పిల్చి నాలుగు బంతులు లేవదీయిస్తాను. నా దగ్గిర యిలాటి వెర్రివేషాలు కుదరవ్. ఇప్పుడు స్కూటరంటాడు. మరి కాస్సేపు పోయాక వీడియో కొంటేకాని తొంగోనంటాడు. నేనేం వెర్రి వెధవ ననుకొంటున్నారా? నా వల్ల కాదు మహాప్రభో...నన్ను ఫకీర్ వెధవను చెయ్యకుండా నా మర్యాద దక్కించి మీ మర్యాద దక్కించుకోండి.'

వియ్యపురాలి మొహం కందగడ్డలా అయింది. వెంకటేశ్వర్లు నెమ్మదిగా వియ్యంకుడి హోదా వదిలేసి 'బావా మా అమ్మ నీకు వేలిడిచిన అప్ప. నువ్వూ నేనూ తల్లివేపు వరసవాళ్ళం. పిల్లవాడు అడగడం ఓ ముచ్చట. అది ఇప్పుడుగాక ఇంకెప్పుడు అడుగుతాడు. సరే ఇస్తానంటే పోలా-తరువాత వీలు చూసుకుని ఆ ముచ్చట తీర్చవచ్చు-అదో సరదా' అని నసిగాడు.

వీరభద్రం యింకా రెచ్చిపోయాడు. "సరదా కాదు గాడిదగుడ్డేం కాదూ! ఇప్పుడు 'ఊ' అంటే రేపు అదిస్తే కాని పిల్లని కాపురానికి తీసికెళ్ళం అంటారు. ఒకటిస్తే మరోటి-కాలికేస్తే మెడకి, మెడకేస్తే కాలికి, తీరా ఇచ్చాక విమానం కొనిస్తేనేకాని అమ్మాయిని పుట్టింటికి పంపం అంటారు. ఆడిస్తే ఆడమన్నట్లు ఆడ్డానికి నేనేం చవటను గాను. ఈ ఊరి పంచాయతీని పన్నెండేళ్లు గడగడ లాడించాను. పౌరుషంగా మీసమున్న మగాడిలా బతికాను! ఎవడికీ తలొంచలేదు. నా పిల్లలు గజ-గజ-నెనెల్లా చెప్తే అల్లా వింటారు. స్టాండప్ అంటే నిల్చుంటారు.' ఆ ధోరణిని అడ్డుకుంటూ-'సర్లే బావా-మన పిల్లల సుఖం కోసం మనం ఏవైనా చేస్తాం- అవునా?' అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

'నేను చెయ్యను. నో స్కూటర్. నో నాన్సెన్స్!' అని తెగేసి చెప్పాడు వీరభద్రం.

అప్పుడు వియ్యపురాలు తను లేచి 'ఇక లేవండి. చాల గొప్ప సంబంధం తెచ్చారు కజాజకోరు సంబంధం. నిన్నటికి నిన్న మా అత్తగారు రాత్రికి తినదు రొట్టెలు చేయించండీ అంటే మీ బోడి అత్తగారు తినకపోయినా పెళ్ళవుతుంది. తింటే తినమనండి లేకపోతే లేదు అన్నారు. పెళ్ళికొడుకు స్నేహితులకి సిగరెట్లు పేకదస్తాలు కావాలంటే ముండలు కూడా కావాలా కనుక్కోమన్నాడు ఈ పెద్ద మనిషి. కాఫీలు చాల్లేదంటే డబ్బులివ్వండి. కాలవగట్టు హోటల్నుంచి తెప్పిస్తానన్నాడు. ఓ మంచీ లేదూ ముచ్చటాలేదు-పేచీకోరు

సంబంధం. పిల్లను పంపించెయ్యమనండి మన్తో. పిల్లను తీసుకువెళ్ళిపోదాం-లేరా నాన్నా లే-ఇంటికెళ్ళిపోదాం' అని మాలింగు యిచ్చేసింది.

'నువ్వూరుకో-నువ్వూరుకో' అని వెంకటేశ్వర్లు కోడిపుంజులా రెచ్చిపోతున్న పెళ్ళాన్ని బతిమాలాడాడు. ఆవిడ గుడ్లెర్రజేసి 'ఇది నా కొడుకూ-నా వ్యవహారం. మీరు నోరు మూసుకోండి, అని గర్జించింది.

అప్పుడు వీరభద్రం 'అమ్మాయి కమలా-' అని ఓ గావుకేక పెట్టాడు. కమల 'హా నాన్నా' అంటూ వచ్చింది.

'నువ్వు బావని చెయ్యిపట్టుకు భోజనానికి తీసికెళ్ళమ్మా అన్నాడు.

'లేచావా' అని అనకుండా కమల అటువంటి చూపుతో వెంకట్రావు చేయి పుచ్చుగుని లాగింది వయ్యారంగా. ఏదో ట్రాన్స్‌లో వున్న పెళ్ళికొడుకును ఇంద్రధనుస్సులోంచి నడిచి మబ్బుల్లో వాకింగ్ చేస్తున్నట్లు లేచి దీపంవెంట నీడలా వెళ్ళాడు.

'హరి వీడి అమాయకత్వం కూడా-' నెత్తిమీద చేతులు పెట్టుకొని నిలబడి పోయింది పెళ్ళికొడుకు తల్లి. అప్పుడే అక్కడకు వచ్చిన పెళ్ళికూతురి తల్లి 'వదినా అన్నీ జరుగుతాయి. ఎందుకు లేని పోని గొడవలు. అన్నాలు చల్లారుతున్నాయి. పిల్లలు ఆ కళ్లని గొడవ చేస్తున్నారు. రండి. మీరాయన కేకల్ను పట్టించుకోవద్దు. అన్నగారూ మా మీద దయఉంచండి. శుభ్రంగా పెళ్ళిచేసుకుని పెళ్ళివారు ఆ భోజనంగా వెళ్ళిపోయారు అన్న మాట మాత్రం మిగల్చకండి.ఏది ఎలా జరగాలో అంతా అలా జరుగుతుంది. దీనికి ఆ పిల్లాడికి రాసి పెట్టి ఉంది. భగవంతునిదయ-' అని చేతులెత్తి ఏడుకొండలవాడికి దండం పెట్టింది.

ఆ రాత్రికి కార్యం ముహూర్తం పెట్టారు. కోడలి కొంగున కట్టే కాసుకొని తేవడానికి వెంకటేశ్వర్లు పాలకొల్లు పరిగెట్టాడు. వియ్యపురాలికి పెళ్ళికూతురి తల్లి బెనారస్ పట్టుచీర కొనిచ్చింది.

వీరభద్రం తోటలోంచి ఒక దొంగ అరటి చెట్టు కనపడకుండా దాచుకున్న ముగ్గనున్న అరటి పళ్లగెలను సావిడి మధ్యలో వేలాడకట్టాడు.

ఆ గెల చుట్టూ పిల్లలే-గోల-ఒకటే గోల!